

VERBUM DOMINI

SJUNDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET«

Första läsningen

Jes 43:18–19, 21–22, 24b–25

Så säger Herren:

Glöm det som förut var,

tänk inte på det förgångna.

Nu gör jag något nytt.

Det spirar redan,

märker ni det inte?

Jag gör en väg genom öknen,

stigar i ödemarken.

Det folk som jag har skapat åt mig.

De skall sjunga mitt lov.

Du åkallade inte mig, Jakob,

tröttade inte ut dig för min skull,

Israel.

Tvärtom betungade du mig med

dina synder

och tröttade mig med dina förbryt-
telser.

Jag, jag är den som utplånar dina

brott,

för min egen skull,

jag minns inte mer dina synder.

Responsoriepsalm

Ps 41:2–3b, 4–5, 13–14b (R. jfr 5)

R. Herre, visa mig nåd, jag har syndat mot dig.

Lycklig den som tar sig an den
svage,

honom skall Herren rädda

på olyckans dag.

Herren bevarar honom och ger

honom liv,

han prisas lycklig i landet. R.

Herren stöder honom när han ligger
sjuk.

På sjukbädden gör du

honom frisk.

Jag sade: »Herre, visa mig nåd,

gör mig frisk, jag har syndat

mot dig.« R.

Jag är utan skuld, därför stöder du
mig,

du låter mig alltid vara dig

nära.

Lovad vare Herren, Israels Gud,

från evighet till evighet!

Amen, amen. R.

Andra läsningen 2 Kor 1:18–22

Gud kan gå i god för att vad jag
säger till er inte är både ja och nej.
Guds son, Kristus Jesus, som vi
har förkunnat bland er, jag och
Silvanus och Timotheos, han var

inte både ja och nej, i honom finns
bara ett ja. Ty alla Guds löften har
fått sitt ja genom honom. Därför
säger vi också genom honom vårt
Amen, Gud till ära. Det är Gud som
befäster både er och mig i tron på
Kristus och som har smort oss; han
har satt sitt sigill på oss och gett oss
Anden som en borgen i våra hjärtan.

Halleluja

Jfr Luk 4:18

V. Herren har sänt mig att frambära
ett glädjebud till de fattiga
och att förkunna befrielse för de
fångna.

Evangelium

Mark 2:1–12

Vid den tiden kom Jesus tillbaka
till Kafarnaum, och det blev känt
att han var hemma. Det samlades
så mycket folk att inte ens platsen
utanför dörren räckte till längre, och
han förkunnade ordet för dem. Då
kom de dit med en lam som bars av
fyra män. Eftersom de inte kunde
komma fram till Jesus i trängseln
bröt de upp taket ovanför honom
och firade ner bädden med den
lame genom öppningen. När Jesus
såg deras tro sade han till den lame:
»Mitt barn, dina synder är förlåtna.«

Nu satt där några skriftlä-
da, och de tänkte för sig själva: »Hur
kan han tala så? Han hädar ju. Vem
kan förlåta synder utom Gud?« Je-

sus förstod i sin ande vad de tänkte
och sade till dem: »Hur kan ni tänka
så i era hjärtan? Vilket är lättast, att
säga till den lame: Dina synder är
förlåtna, eller att säga: Stig upp, ta
din bädd och gå? Men för att ni skall
veta att Människosonen har makt att
förlåta synder här på jorden säger
jag dig« — och nu talade han till
den lame — »stig upp, ta din bädd
och gå hem.« Och mannen steg upp,
tog genast sin bädd och gick ut i
allas åsyn, så att de häpnade och
prisade Gud och sade: »Aldrig har
vi sett något sådant!«